

Yod

Revue des études hébraïques et juives

14 | 2009

La littérature israélienne, miroir d'une société multiple

Constat de beauté (poèmes)

Ronny Someck

Traducteur : Marlena Braester

Édition électronique

URL : <http://journals.openedition.org/yod/351>

DOI : 10.4000/yod.351

ISSN : 2261-0200

Éditeur

INALCO

Édition imprimée

Date de publication : 1 octobre 2009

Pagination : 119-122

ISBN : 978-2-85831-178-1

ISSN : 0338-9316

Référence électronique

Ronny Someck, « Constat de beauté (poèmes) », *Yod* [En ligne], 14 | 2009, document 7, mis en ligne le 31 octobre 2011, consulté le 30 avril 2019. URL : <http://journals.openedition.org/yod/351> ; DOI : 10.4000/yod.351

Ce document a été généré automatiquement le 30 avril 2019.

Yod – Revue des études hébraïques et juives est mis à disposition selon les termes de la licence Creative Commons Attribution - Pas d'Utilisation Commerciale - Partage dans les Mêmes Conditions 4.0 International.

Constat de beauté (poèmes)

Ronny Someck

Traduction : Marlena Braester

La vengeance de l'enfant bègue נקמת הילד המגמגם

היום אני מדבר לזכר המלים שפעם נתקעו לי ¹
 בפה.
 לזכר גלגלי השנים שפוקרו הברות
 מתחת ללשון והריחו את אבק השרפות
 ברוח בין הלע לשפתים הסשוכות.
 חלמתי אז להברים את המלים שנארו כסחורות גנובות
 במחסני הפה,
 לקרע אריזות הקרטון ולשלף את
 צעצועי האל"ף-בי"ת.
 המוכה היתה מניחה יד על כתפי ומספרת שגם משה
 גמגם ובכל זאת הגיע להר סיני.
 הבר שלי היה ילדה שששבה
 לידי בכיתה, ולא היתה לי אש בסנה הפה
 כדי להבעיר, לנגד עיניה,
 את המלים שנשרפו באהבתי אותה.

- ² Je parle aujourd'hui en souvenir des mots coincés autrefois dans ma bouche, en souvenir des roues dentées broyant les syllabes sous la langue et sentant la poudre à canon entre le palais et les lèvres sombres.
 Je rêvais alors de faire passer ces mots clandestins camouflés comme des marchandises de contrebande dans les cavernes de la bouche, déchirer l'emballage de carton et arracher les jouets de l'alphabet.
 La maîtresse, posant une main sur mon épaule, racontait que Moïse bégayait aussi et

pourtant il avait atteint le Mont Sinaï.
Ma montagne à moi, c'était une fillette assise

- 3 à mes côtés dans la classe, mais je n'avais pas de braise dans le
buisson ardent de la bouche
pour attiser, devant elle,
les paroles consumées d'amour.

חטה Blé

4 לליאורה ושירלי
שדה חטה מתנפנף על ראש אשתי ועל
ראש בתי.
כמה בנאלי לתאר כך את הבלוך,
ובכל זאת, שם צומח הלחם
של חי.

À Liora et à Shirley

- 5 Cet ondolement des blés -
ce n'est que la tête de ma femme,
ce n'est que la tête de ma fille.
Si banale - l'image des cheveux blonds,
mais le pain de ma vie.

שיר אֶשֶׁר Poème du bonheur

6 אֶנְחֵנוּ מוֹנְחִים עַל הָעוֹגָה
כְּמוֹ בְּבוֹת חֶתָן כָּלָה.
גַּם אִם תְּבוֹא הַסֶּכֶּין
נִנְסָה לְהַשְׁאֵר בְּאוֹתָהּ הַפְּרוֹסָה.

- 7 Nous voilà posés sur le gâteau
comme deux poupées : les nouveaux mariés
quand bien même viendrait le couteau
c'est sur la même tranche qu'on tâcherait de rester.

אלג'יר Algérie

8 אִם הָיְתָה לִי עוֹד יְלֵדָה
הָיִיתִי קוֹרָא לָהּ אֶלְגִ'יר,
וְאַתָּם הָיִיתֶם מְסִירִים בְּפָנֵי אֶת הַכּוֹבָעִים הַקּוֹלוֹנְיָאִלִּים
וְקוֹרְאִים לִי "אַבּוֹ אֶלְגִ'יר".
בְּבֶקֶר, כְּשֶׁהָיְתָה פּוֹקֶחַת עֵינֵי שׁוֹקוֹלָד
הָיִיתִי אוֹמֵר : "הִנֵּה אֶפְרִיקָה מִתְעוֹרָרָת",
וְהָיָה הָיְתָה מְלַטֶּפֶת אֶת הַבְּלוֹךְ בְּרֹאשׁ אַחוּתָהּ
וּבְטוֹחָה שְׁגִלָּתָהּ מִחֶדֶשׁ אֶת הַזֶּהב.
הַגִּרְגִּימִים עַל שִׁפְתֵי הַיָּם הָיוּ אֶרְגֵּז הַחוֹל שְׁלָהּ,

ובטביעת הרגל של הצרפתים שברחו משם
 היתה מחביאה את התמרים שנשרו מהעצים.
 "אלג'יר", הייתי מהדק ידיים על מעקה המרפסת וקורא לה :
 "אלג'יר, בואי הביתה, ותראי איך אני צובע את קיר המזרח
 במברשת השמש".

- 9 Si j'avais encore une fille
 je l'appellerais Algérie,
 et vous ôteriez devant moi vos chapeaux coloniaux en m'appelant "Abou-Algérie".
 Le matin, quand elle ouvrirait ses yeux de chocolat je dirais : "Voilà, l'Afrique se réveille",
 et elle caresserait le blond sur la tête de sa sœur, sûre d'avoir redécouvert l'or.
 Les grains au bord de la mer seraient sa caisse de sable et dans les traces des pas des
 Français qui se sont enfuis elle enfouirait les dattes tombées des dattiers.
 "Algérie" je serrerais la balustrade du balcon en l'appelant :
 "Algérie, viens voir comment je peins le mur à l'est
 au pinceau du soleil !"